

ת"פ (חיפה) 16521-01-22 - מדינת ישראל נ' חסן אסדי

ת"פ (חיפה) 16521-01-22 - מדינת ישראל נ' חסן אסדימחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 16521-01-22

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

נגד

חסן אסדי

בית המשפט המחוזי בחיפה

[01.10.2024]

לפני: כבוד השופט אינאס סלאמה

ע"י ב"כ עוה"ד זוהר ארבל

גזר דין

1. הנאשם שלפני הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירת נשק (נשיאה) - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
2. הסדר הטיעון הושג בשלביו המאוחרים של ההליך המשפטי בעניינו של הנאשם, לאחר שנשמעו ראיות הצדדים ובישורת האחרונה טרם הוגשו סיכומיהם. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה בדבר העונש הראוי כי יגזר על הנאשם, ובעניין זה טענו הצדדים "באופן חופשי". עוד סוכם, להפנות את הנאשם לשירות המבחן על מנת שיכין תסקיר בעניינו. כתב האישום המתוקן
3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 18.12.2021, בשעה 22:15 או בסמוך לכך, עמד הנאשם בסמטת רחוב בשכונת המסגד העליון בדיר אל אסד (להלן: "הסמטה"), ביחד עם אחרים, כאשר הוא נושא עמו אקדח מסוג FN בקוטר של 9 מ"מ (להלן: "האקדח"), כשהוא טעון במחסנית (להלן: "המחסנית"), עם 12 כדורי תחמושת תואמים לנשק (להלן: "הכדורים"), מוחבא בתוך תיק בד צבעוני (להלן: "התיק"), וזאת ללא רשות על פי דין לנשיאתם. נטען, כי האקדח הוא כלי שסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם.

באותה עת, נכנסה לסמטה ניידת משטרה סמויה ובה שוטרי בילוש, ביניהם השוטרים אליאור שפונגין (להלן: "אליאור") ומיקי במנוקר (להלן: "מיקי"). אליאור ומיקי הבחינו בנאשם אשר עורר את חשדם בשים לב לאופן הליכתו. הם עצרו את הניידת ויצאו ממנה, ובשלב זה החל הנאשם לברוח מפניהם כשהוא נושא עמו את האקדח, המחסנית והכדורים. אליאור ומיקי רדפו אחר הנאשם וקראו לו לעצור, אך הוא נמלט מפניהם בריצה מהירה ובתוך כך, השליך את התיק ובו האקדח, המחסנית והכדורים מעבר לגדר לחצר בית פרטי בצד הימני של הסמטה. זאת, עשה הנאשם בכוונה להפריע לשוטרים במילוי תפקידם. מיד לאחר מכן, הנאשם עצר, ואליאור ומיקי השיגו אותו ועצרו אותו חרף התנגדותו, שהתבטאה בכך שלא נשמע להוראותיהם לרדת לקרקע. תסקיר שירות המבחן

4. על פי הסדר הטיעון כאמור, הועבר עניינו של הנאשם לצורך קבלת תסקיר שירות המבחן על אודותיו. בתסקיר מיום 14.4.2024, עמד שירות המבחן על רקעו האישי והמשפחתי של הנאשם. בכלל זה צוין בתסקיר, כי הנאשם בן 28, נשוי, מתגורר בדיר אל אסד עם אשתו. הנאשם הוא בעל עסק עצמאי בתחום מכונאות רכב. אשתו גננת ונמצאת בחודשי הריון מתקדמים. הנאשם נישא לאשתו בחודש יולי 2023 והוא תיאר מערכת יחסים קרובה "המהווה גורם תמיכה משמעותי עבורו בכלל ובהליך המשפטי הנוכחי בפרט".

5. שירות המבחן צוין, כי לנאשם אין הרשעות קודמות בפלילים וכי הוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו, תוך שהוא מצליח לזהות את דפוסי התנהגותו שהובילו לביצוע העבירה. לדבריו, הוא נהג לבלות עם חברים, אשר לא העמיק באופיים ובמידת מעורבותם בפלילים. ביום ביצוע העבירה, החזיק אצלו תיק אשר היה שייך לחברו על אף שידע שבתיק יש נשק, תוך שלא הפעיל שיקול דעת על השלכות מעשיו ועל המחירים שישלם. כאשר הבחין בשוטרים, נבהל והחליט לברוח.

בשיח מול שירות המבחן, ביטא הנאשם צער על מעשיו והצליח לגלות תובנות באשר להשלכותיהם. לפי הנאשם, התקופה בה שהה במעצר עד תוך ההליכים משך שמונה חודשים, גרמה לו לעריכת חשיבה מעמיקה והפנמה כי אין זו הדרך שמאפיינת את אישיותו ואורח חייו. מאז שחרורו ממעצר, ניתק הנאשם קשר עם חברים בעלי השפעה שלילית עליו והוא ממוקד בשיקום העסק, תוך רצון להמשיך לנהל אורח חיים תקין ללא מעורבות בפלילים, כפי שעשה לאורך השנים. הנאשם גם ביטא רצון להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן, במטרה להבין לעומק את התנהלותו בביצוע העבירה, כמו גם ללמוד לזהות מוקדי סיכון עתידיים.

6. בסופו של יום, ולאחר שבחן שירות המבחן את הערכת הסיכון לעבריינות אל מול הסיכוי לשיקום, צוין, כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד היא נמוכה. בהתאם, ומבלי להתעלם מחומרת העבירה ונוכח שיתוף הפעולה של הנאשם עם גורמי הטיפול, "ונוכח העובדה כי היה נתון במעצר לתקופה של 8 חודשים", המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך 18 חודשים, במהלכם ישולב בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן, וכן מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס. ענישה מסוג זה, לפי שירות המבחן, "יש בה כדי להפגישו ולעמת אותו עם מעשיו והשלכותיהם".

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

7. בהמשך לאמור ועל מנת שתונח בפני תמונה מלאה טרם גזירת דינו של הנאשם, ומבלי שיהיה בכך כדי ליצור אצלו ציפייה באשר לעונש הצפוי, הוריתי על הגשת חוות דעת של הממונה על עבודות שירות בעניין אפשרות ריצוי עונש מאסר בדרך זו.

בחוות דעתו מיום 11.9.2024 מצא הממונה על עבודות השירות את הנאשם מתאים לעבודות שירות, כאשר זה האחרון הביע הסכמתו לריצוי המאסר בדרך זו. במאמר מוסגר ולהשלמת התמונה יצוין, כי בחוות דעת מקדימה נמצא הנאשם בלתי מתאים לביצוע עבודות שירות בהתבסס על חוות דעת מטעם משטרת ישראל. לבסוף הובהר, כי המניעה המודיעינית הוסרה והנאשם נמצא, כאמור, מתאים לביצוע עבודות שירות. טיעוני הצדדים לעונש

8. בדיון שיוחד לשמיעת טיעוני הצדדים לעונש, הגישה המאשימה גם טיעון כתוב. הסנגור הגיש מסמכים רפואיים לגבי הריונה של אשת הנאשם, מסמכים לעניין ניהול העסק של הנאשם, מכתב לעניין התנדבותו בבית ספר וכן פסיקה אליה התייחס בטיעונו. בהמשך, הוגש אישור מאת מנהל בית הספר "עומר אבן אלחטאב" שבו ביצע הנאשם שירות לאומי.

9. לטענת המאשימה, הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעים בעת ביצוע עבירות נשק הם שלום הציבור וביטחון, והגנה על חיי אדם. היא הבליטה את החומרה שפסיקת בית המשפט מייחסת לעבירות נשק, וצינה, כי העבירות האמורות הן עבירות שהפכו למכת מדינה באופן הדורש טיפול רציני ויסודי, נוכח הפגיעה החמורה בערכים החברתיים המוגנים.

המאשימה הפנתה לתיקון 140 של חוק העונשין אשר מחייב עונש מזערי על עבירות נשק שלא יפחת מרבע העונש המירבי.

10. בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המאשימה הפנתה לתכנון שלדידה קדם לביצוע העבירה, שעה שהנאשם "שהה מחוץ לביתו כשהוא נושא עליו אקדח וכדורים"; לחלקו היחסי של הנאשם, שהוא בלעדי, שכן "הוא הדמות הדומיננטית והיחידה באירוע"; עוד צינה המאשימה את פוטנציאל הנזק שיכל להעלות בחיי אדם לו נעשה שימוש בנשק אותו נשא הנאשם על גופו.

11. המאשימה הפנתה לפסיקת בתי המשפט השונים, ממנה ביקשה ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת, ועתרה למתחם עונש הולם ש"נע בין 30 - 48 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים של מאסר מותנה ארוך ומרתיע".

12. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, המאשימה ציינה בטיעוניה לפני כי הודאת הנאשם באה לאחר שמיעת הראיות עד תום (בטיעון הכתוב צוין כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום לפני שנשמעו ראיות בתיק). נטען, כי הנאשם הבין היטב את מעשיו ואת השלכותיהם. אשר לתסקיר, המאשימה סבורה כי המלצת שירות המבחן אינה הולמת את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם. בטיעוניה לפני ציינה ב"כ המאשימה, כי בעבירות נשק לפי הפסיקה, יש להחמיר בענישה "אפילו במקרים אינדיבידואלים של נאשמים צעירים נעדרים עבר, שיש אפילו המלצה של שירות מבחן לשיקום". היא הפנתה בעניין זה לע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.2022) (להלן: "עניין פלוני").

משכך, באשר לעונש בתוך המתחם, ונוכח ההודאה והעדר עבר פלילי, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש ברף הבינוני-נמוך במתחם המוצע, לצד מאסר על תנאי ארוך ומרתיע. עוד צוין, כי אין לנכות מהעונש שיוטל את ימי המעצר באיזוק בהם שהה הנאשם.

13. הסנגור בטיעונו פתח וציין, כי אינו מתעלם מהפסיקה בעבירות נשק ואין חולק כי נדרשת החמרה בהן. לדידו, החמרה זו כבר קיימת. "יחד עם זאת, גם בדיונים שהתקיימו בוועדת דורנר, מה שהוביל בסופו של דבר לתיקון 113 עלתה השאלה ונסקרו שמה לא מעט מחקרים ... מחקרים מכל העולם אדוני, על השאלה האם גובה העונש הוא זה שיוצר הרתעה, הוא זה שמוביל להפחתה בתחום מסוים או רמת האכיפה? והמחקרים מלמדים ... באופן חד משמעי שלא גובה העונש הוא זה שיוצר הרתעה אלא רמת האכיפה...."

14. הסנגור ציין, כי מלאכת גזירת הדין היא מלאכה מורכבת בה אמור בית המשפט להתאים את העונש לנאשם הקונקרטי שעומד בפניו כדי להשיג את מכלול המטרות והשיקולים שנקבעו. לפי הסנגור, ניהול התיק על ידי הנאשם לא היה לחינם, שכן הסדר הטיעון "הגיע כתוצאה מאותו ניהול".

הוא הוסיף, כי "הנאשם ... עושה שיקול של סיכון סיכוי, ובסופו של דבר הוא מחליט לקבל אחריות, זה לא אומר שזה צריך להיזקק לחובתו, כי משעה ... שנאשם לוקח אחריות על מעשיו וזה לא משנה באיזה שלב זה מחזק דווקא את אמון הציבור במערכת המשפטית, ולא יוצר מצב שאדם ממשיך לטעון, גם אחרי ההרשעה וגם אחרי שנגזר דינו שהוא חף מפשע ונעשה עוול...."

15. הסנגור הוסיף וציין, באשר לעבירה בה הורשע הנאשם, כי אמנם עסקינן באותו סעיף אישום, אך אין דין מי שמוביל נשק כדין מי שנושא אותו לפרק זמן קצר. "נקודת המוצא היא שפוטנציאל הסיכון הוא יותר גבוה אם בן אדם נוסע ברכב עם נשק ממקום למקום זאת נקודת המוצא, זה לא כמו נשיאה רגעית לזמן קצר כמו במקרה שלנו של אקדח".

הסנגור ביקש לאבחן בין המקרה דנן לבין הפסיקה אליה הפנתה המאשימה, תוך שלטענתו אותם פסקי דין עניינם במקרים חמורים הרבה יותר מאשר בענייננו. הוא סבור, "שבשים לב לכך שמדובר בנסיעה (צ"ל - נשיאה) רגעית, לזמן קצר, סוג הנשק, שזה אקדח ולא תת מקלע", וכך שמדובר "בנשיאה, ולא בנשיאה והובלה", יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל- 42 חודשי מאסר בפועל. הסנגור הפנה לפסיקה התומכת בעמדתו העונשית.

16. הסניגור הדגיש את העובדה כי הנאשם שהה במעצר עד תום ההליכים משך שמונה חודשים וציין, כי כך יש להתייחס גם להמלצה של שירות המבחן. שכן, "גם שירות המבחן לא מתעלם מהעובדה שיש 8 חודשים שכבר הוא ריצה, שזה לא עניין של מה בכך כלומר, אם על ה-8 חודשים מוסיפים עבודות שירות ברף העליון", הרי החריגה ממתחם העונש ההולם אינה "בלתי מתקבלת על הדעת, בלתי סבירה". לפי הסניגור, "מבחינת הרתעת היחיד, אנחנו רואים שגם המעצר וגם ההליך המשפטי עשו את שלהם. לצד הטיפול שהוא עבר בשירות המבחן במסגרת צו פיקוח מעצרים ושיתוף הפעולה שירות המבחן מפרט את זה..."

17. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ציין הסניגור, כי הנאשם הספיק להתחתן "רעייתו שנמצאת כאן בהריון ואמורה ללדת, העסק, שבתקופת המעצר כמעט וקרס, שב לתפקד מאז שהוא קיבל אישור לעבוד ... בצורה תקינה כי למעשה אנחנו מדברים על עסק שכל המשפחה מתפרנסת ממנו, זה המקצוע שלו, אבא שלו שסובל מבעיות בריאותיות שהוא גם כן מכונאי, לא הצליח לתחזק את העסק בתקופה שהוא היה עצור, כלומר הנזק שעלול להיגרם מעונש מאסר במקרה הזה, הוא נזק ממשי עד כדי כך של קריסת העסק. אנחנו מדברים על משפחה נורמטיבית, אמא מורה, האחים עם השכלה אקדמית שמתפקדים באופן רצוני, כלומר יש לנו סביבה נורמטיבית שתומכת, ולא איזה משפחה שקשורה בסכסוכי העבריינים". הודגש גם כי הנאשם ניתק "את הקשרים החברתיים שלו המציאות מדברת בעניין הזה בעד עצמה".

18. הסניגור עתר לקבל את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם עונש לריצוי בעבודות שירות, מעבר לתקופת המעצר שריצה עד תום ההליכים. הוא חזר על התרשמות שירות המבחן מהנאשם, "שלא מדובר באדם עם דפוסים עברייניים מושרשים ... [ש] סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות עם מקצוע ביד, זה אדם שמחזיק בערכים נורמטיביים, לא סיגל לעצמו ... דפוסים חשיבה עברייניים. הערכת הסיכון נמוכה שזה עוד שיקול ... ובסופו של דבר שירות המבחן מדבר על הנזק הקונקרטי שעלול להיגרם לו כתוצאה משליחה למאסר". הוא הדגיש, כי אלמלא תקופת המעצר שריצה הנאשם, לא היה טוען "לעבודות שירות, הייתי מבקש להטיל עונש מאסר בפועל תוך חריגה מהמתחם", אלא שבענייננו הוא סבור, "שיש מקום לשיקול ברצינות חריגה משיקולי שיקום, כשבית המשפט מביא בחשבון כמובן את 8 חודשים שכבר היו".

דבר הנאשם

19. לקראת חתימת הדיון אמר הנאשם את דברו, ואלה דבריו כפי שנרשמו בפרוטוקול הדיון: "שלום אדוני השופט קודם כל אני מצטער על מעשי, מה שקרה אני לוקח אחריות על כל מה שקרה, אחריות המלאה. אני בן-אדם נורמטיבי, יש לי עסק שאם אני, חס וחלילה קורה משהו, העסק כל המשפחה מתפרנסת ממנו, העסק יקרוס ויהיה בלגן לגבי העסק. אני יודע, אני מבין שכל הנאשמים מגיעים מולך אדוני השופט, עם כל הכבוד לך, אומרים שהם מצטערים ולוקחים אחריות, אבל במקרה הזה אני באמת לוקח את כל האחריות עליו על כל על כל מה שקרה, ולא רוצה שיהיה לי בן הילד ואבא שלו בכלא גם, זה עובד? התרחקתי מכל מה שלא קשור לעסק שלי, לכולם, כל האנשים, אין לי קשר עם אף אחד לא קשור לעסק שלי זהו, עסק, בית, בית עסק זה כל החיים שלי עכשיו תודה".

דיון והכרעה

20. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש שיוטל עליו ומידתו.

בעת קביעת מתחם עונש הולם לעבירה שביצע נאשם בפלילים, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, יפנה בית המשפט לאתר את העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שנקבע, תוך התייחסות לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש שקבע הן לקולא - משיקולי שיקום, והן לחומרה - משיקולי הגנה על שלום הציבור. מתחם העונש ההולם

21. כאמור לעיל, הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של נשיאת נשק, בלא רשות על פי דין. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, יש לעמוד תחילה על הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירה על ידי הנאשם, וכן על מידת הפגיעה בערכים אלו.

בכל הנוגע לעבירות הנשק, גלומה בהן פגיעה אשר אינה מבוטלת בשורת ערכים חברתיים מוגנים, ובראשם שמירה על ערך החיים, וכן על ביטחון הציבור ושלומם. בעצם החזקת נשק, וודאי בעת נשיאתו במרחב הציבורי, קיימת סכנה שמא יערך בו שימוש אשר סופו גרימת נזק רב עד מאוד לרכוש, או חמור מכך - נזק לגוף, עד כדי קטילת חיים. שימוש זה יכול להיעשות על ידי הנאשם וגם על ידי אחרים. התוצאה חד היא - פגיעה הן בהיבט הפרט של מי אשר השימוש בנשק מכוון כלפיו, והן בהיבט הציבור בכללותו להתהלך באין מפריע ובבטחה במרחב הציבורי. בענייננו, לצד העובדה כי המחסנית שבאקדח הייתה טעונה בכדורים ובכך יש כדי להגביר את הפגיעה בערכים המוגנים, לא הובהר משך הנשיאה על ידי הנאשם, אך לפי בא כוחו, מדובר בנשיאה קצרה ורגעית, טענה אשר יש בה כדי למתן את הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים.

לא זו אף זו, משהבחין הנאשם בשוטרים, החל הוא להימלט בעודו נושא את הנשק, ואף השליך את הנשק בכוונה להפריע לשוטרים בעת מילוי תפקידם. מיד לאחר מכן הנאשם עצר והשוטרים השיגו אותו. בהתנהלותו זו, פגע הנאשם אף בערך החברתי של הגנה על שלטון החוק ופעולתם הסדירה והתקינה של כוחות המשטרה. בשורה התחתונה, מצאתי לקבוע כי הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הבינוני.

22. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על החומרה הגלומה בעבירות הנשק, וכן על הצורך בהחמרת הענישה כלפי מי אשר מבצע עבירות אלו. ראו על כך, ע"פ 5681/23 חווא נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (20.12.2023) (להלן: "עניין חווא"):

"עבירות הנשק באשר הן הפכו למכת מדינה. חומרתן היתרה והשפעתן על תחושת הביטחון של כלל אזרחי המדינה מחייבות הטלת ענישה משמעותית, גם על נאשם נעדר עבר פלילי מדיניות ההחמרה ביחס לכלל עבירות הנשק, אשר ניכרת בפסיקתו של בית משפט זה, באה לידי ביטוי סטטוטורי בסעיף 144(ז) לחוק העונשין אשר חוקק במסגרת תיקון מס' 140 לחוק (ראו: חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח 2938)". בהמשך פסק הדין בעניין חווא, בפסקה 13, נקבע כך:

"בית משפט זה שב ומתריע השכם והערב על חומרתן של עבירות הנשק בחברה הישראלית בכלל, ובמגזר הערבי בפרט (ראו: עניין קואסמה, פסקה 16; עניין אבו עבסה, פסקה 15). עבירות אלו מגלמות סיכון רבתי לשלום הציבור, לביטחון ולסדר החברתי, כאשר חדשות לבקרים אנו עדים לתוצאותיהן ההרסניות ומעבר לכך הן משמשות קרקע פורייה לעבירות נוספות (עניין נורי, פסקה 9).

בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה בגין ביצוע עבירות נשק, החל מיצרני או מבריחי הנשק הבלתי חוקי, דרך הסוחרים בו ועד לאלו הנוטלים אותו לידם ועושים בו שימוש בלתי חוקי לרבות החזקה ונשיאה".

23. על חומרת העבירה ומגמת ההחמרה, ראו גם ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה, פסקה 6 (14.4.2022) כדלקמן:

"החזקת נשק שלא כדין מאיימת על שלום הציבור ובטחונו לנוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, הזמינות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורשה לכך, מהווה כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות ... כמו גם לאסונות נוראיים. יעידו על כך ריבוי המקרים במגזר הערבי בעת האחרונה, כאשר אזרחים תמימים - כמו ילד רך בשנים ועלמה צעירה - נפגעים ואף מוצאים את מותם בביתם-מבצרם או בגן השעשועים, כל זאת כתוצאה משימוש בנשק של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרו עבר פלילי עניינו ב'מכת מדינה' שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת 'אם מחזיקים - למאסר נשלחים'".

24. כאמור, בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט ליתן דעתו למדיניות הענישה הנוהגת. זו, כמצוין לעיל, הדגישה את הצורך בהשתת ענישה מחמירה ומרתיעה על מי אשר מבצע עבירות נשק, תוך שמנעד הענישה רחב. כל אחד מן הצדדים להליך הפנה לפסיקה אשר יש בה לטעמו כדי לתמוך בעמדתו.

אפנה להלן לסקירה המבטאת את מדיניות הענישה הנוהגת, ממנה יש להקיש לענייננו, ואשר בין היתר על יסודה, ייקבע מתחם העונש ההולם. בסקירה זו אכלול התייחסות לחלק מפסקי הדין אליהם הפנו באי כוח הצדדים; ע"פ 9228/23 מדינת ישראל נ' אגבריה (26.5.2024) - פסק דין אליו הפנתה המאשימה. המשיבים, שני אחים, הורשעו על פי הודאתם בעבירות של הובלת ונשיאת נשק בצוותא. זאת, לאחר שבשעת לילה נסעו ברכב באום אל פחם, כשמיש 1 נוהג ברכב, ומשיב 2 יושב במושב הקדמי. השניים נשאו תיק בד שחור שהיה חבוי בסמוך לרגליו של משיב 2, ובו תת-מקלע מאולתר טעון במחסנית שבתוכה עשרה כדורים, ובבית הבליעה של הנשק כדור נוסף. בסמוך לנשק היה קפיץ, פין נעילה, מכסה אחורי ושקית שבה תשעה כדורים. לצד אלו, החזיקו המשיבים כפפה שחורה, ובין המושבים החזיקו כובע גרב שחור עם פתחים לעיניים. בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם עונש הולם בעניינו של משיב 1 שנה בין 14 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, ובעניינו של משיב 2 בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, ונגזרו עליהם 14 ו- 24 חודשי מאסר בהתאמה, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה וגזר על כל אחד משני המשיבים עונש של 32 חודשי מאסר, לצד קנס בסך 15,000 ₪ כל אחד ומאסרים מותנים. לציין, כי בית המשפט העליון הפנה לפסק הדין בעניין פלוני במסגרתו "ביקש בית המשפט לתת סימנים בעבירה זו", בכל הנוגע למתחם העונש ההולם "בגין עבירה של נשיאת נשק חם במרחב הציבורי" על ידי נאשם בגיר, ככזה ש"נע בין 30 ל- 42 חודשי מאסר בפועל" (ראו להלן).

עניין חווא - המערער הורשע בביצוע עבירות בנשק (החזקה ונשיאה), לאחר שבמשך כשנה וחצי החזיק אקדח טעון במחסנית ובתוכה 6 כדורים (דובר באקדח הזנקה שהוסב). באחד הימים יצא המערער את ביתו והלך יחד עם רעייתו לכיוון רכבו שחנה בסמוך, כשהוא מחזיק ונושא את הנשק. הנשק הוסתר בבגדיו של המערער. שוטרים שהיו בתצפית הבחינו במערער, וזה החל לברוח. תוך כדי הימלטות, המערער הוציא את הנשק והחזיקו בידו. השוטרים השיגוהו. אחד מהם כיוון לעבר המערער נשק דרוך והמערער נעצר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל- 50 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 35 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה. עניין פלוני - המשיב הורשע בביצוע עבירות של נשיאת נשק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, וכן כניסה ושהייה בישראל בניגוד לחוק. דובר בתושב ג'נין אשר על אף שאינו מורשה כניסה לישראל, שהה ברכב בעיר אום אל פחם, כשהוא נושא על גופו אקדח חצי אוטומטי עם מחסנית וכדורים תואמים. משנהג הרכב התבקש על ידי שוטרים לעצור לבדיקה, המשיב יצא מהרכב כשהוא נושא את הנשק והחל להימלט. המשיב לא שעה לקריאת השוטר אשר רדף אחריו וצעק לעברו לעצור, ואחרי שנתפס נאבק בשוטר. על המשיב הושתו בבית המשפט המחוזי 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון בקבלו הערעור על גזר הדין, ציין בפסק דינו, כי "... מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגיר בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל- 42 חודשי מאסר בין סורג ובריה (לצד עונשים נלווים בדמותם של מאסר-על-תנאי וקנס) ...". בסופו של דבר, ומשערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם, הועמד עונש מאסרו בפועל של המשיב על 28 חודשים.

רע"פ 3355/22 סלאמה נ' מדינת ישראל (26.5.2022) - המבקש הורשע בעבירות של החזקת נשק ותקיפת שוטר. על פי המתואר, המבקש החזיק בחצר ביתו שני תתי מקלע מאותרים, מחסנית ריקה ותרמיל בקליבר 9 מ"מ פאראבלום. בחיפוש משטרתי אחר הנשק ומששב המבקש לביתו ונוכח התנהלותו, פעל אחד השוטרים להרחיקו. המבקש תקף את השוטר וגרם לו חבלה בירך. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר, והשית על המבקש 15 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 24 ל-50 חודשי מאסר בפועל, והעמיד את עונש מאסרו בפועל של המבקש על 28 חודשים. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

רע"פ 4290/21 זרבאילוב נ' מדינת ישראל (6.12.2021) - פסק דין אליו הפנה הסנגור. המערער נשא והוביל ברכבו, בתא המטען, שני אקדחים שכל אחד מהם טעון במחסנית אשר בתוכה 5 כדורים. על המערער נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה. ערעורו נדחה על ידי בית המשפט העליון. יוער כי בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

רע"פ 2033/21 זועבי נ' מדינת ישראל (30.8.2021) - המערער הורשע בביצוע עבירה של נשיאת והובלת נשק בצוותא. על פי המתואר, המערער ואחרים נסעו ברכב בעודם מצוידים בשני אקדחים, והגיעו לבית מגורים. האחרים ירו לעבר בית המגורים ופגעו ברכב שחנה בסמוך לו. בהמשך, הגיעו לבית מגורים במקום אחר; האחרים ירו לעבר בית המגורים על רקע סכסוך של המערער עם מי אשר התגורר בו, ופגעו ברכב שחנה סמוך לו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-40 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

רע"פ 545/20 פלוני נ' מדינת ישראל (3.5.2021) - המערער נהג ברכב כשהוא מוביל ומחזיק אקדח חצי אוטומטי מסוג חילוואן קוטר 9 מ"מ, טעון במחסנית ריקה תואמת, וכן מוביל, נושא ומחזיק 50 כדורים בקוטר 9 מ"מ. המערער הורשע בבית המשפט המחוזי בעבירות נשק (במעמד הכרעת הדין, הוסכם שהאקדח לא היה תקין וכי לא ניתן היה לבצע בו ירי במועד תפיסתו). בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

רע"פ 5765/20 אבו בכר נ' מדינת ישראל (22.3.2021) - המערער הורשעו בביצוע עבירות של הובלת ונשיאת נשק, וכן שיבוש מהלכי משפט. זאת לאחר שהמערער 2 נהג ברכב, לצידו המערער 1, כשהם נושאים ומובילים שני אקדחים, אשר בכל אקדח מחסנית מלאה. נידת משטרה שנסעה אחריהם הבהבה בפנסיה. המערער 2 המשיך בנסיעה קצרה ואז עצר את הרכב. המערער 1 יצא מהרכב, רץ אל חצר בית, השליך שם את האקדחים ואת המחסניות, ושב אל הרכב. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, ולבסוף השית על כל אחד מהמערערים 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות. הערעור נדחה.

רע"פ 7177/20 כנעאן נ' מדינת ישראל (27.1.2021) - המערער הורשע בעבירה של נשיאת נשק. על פי המתואר, המערער יצא מפתח בית שכנו, הוציא אקדח, הכניס לתוכו מחסנית טעונה, דרך את האקדח, ובחלוף מספר דקות המערער פרק את האקדח והעבירו לנאשם מס' 2 בכתב האישום. בית המשפט המחוזי השית על המערער, בין היתר, 24 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

ע"פ 4978/19 אבו מנסור נ' מדינת ישראל (28.1.2020) - פסק דין אליו הפנה הסנגור. המערערים, אחים, הורשעו על פי הודאתם בנשיאה והובלת נשק (מערער 1) ובהחזקת נשק (מערער 2), "החזקה קונסטרוקטיבית". המערער 1 נדון ל- 18 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים. המערער 2 נדון ל- 9 חודשי מאסר לריצו בפועל. מתחם העונש ההולם אותו קבע בית המשפט המחוזי למערער 1 נע בין 18 - 36 חודשי מאסר בפועל, ואילו לגבי המערער 2, המתחם שנקבע נע בין 9 - 20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והחליט "להקל בעונשו של המערער 1 משיקולי שיקום וזאת בהתחשב במכלול הנסיבות, ובהן העדר עבר פלילי, הודאה וקבלת אחריות, הליך טיפולי מוצלח, הערכת סיכון נמוכה ותסקירי שירות מבחן חיוביים בהם הומלץ על המרת המאסר בעבודות שירות". בסופו של יום, עונשו של המערער 1 הופחת ל- 12 חודשי מאסר בפועל, ועונשו של המערער 2 הופחת ל- 6 חודשי מאסר לריצו בעבודות שירות, "לשם שמירה על מדרג ענישה הולם בין המערערים".

ת"פ (מחוזי מרכז) 12401-05-22 מדינת ישראל נ' גמל (27.2.2023) - פסק דין אליו הפנתה המאשימה. הנאשמים הורשעו בעבירה של נשיאת והובלת נשק ותחמושת. הנאשמים הצטיידו כל אחד באקדח, נסעו למפגש מול אנשים עימם היו מסוכסכים. במהלך המפגש, נאשם 1 שלף את האקדח, והשניים עזבו את המקום. בהמשך אותו היום, הנאשמים נסעו שוב לבית המתלוננים למפגש נוסף, ואז כל אחד מהם שלף את האקדח שבידיו. בהמשך למפגש השני, נורו יריות מתוך הרכב בו נסעו הנאשמים, לעבר המתלוננים, אולם אף אחד לא נפגע. לנאשם 1 הרשעה קודמת בעבירה של התנהגות המפרה את הסדר הציבורי, לנאשם 2 הרשעות קודמות כולל עבירות בנשק. תסקיר ביחס לנאשם 1 היה שלילי. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם של 30 - 48 חודשי מאסר בפועל ביחס לנאשם 1 (אשר נשא אקדח בשתי הזדמנויות), ומתחם של 26 - 42 חודשי מאסר ביחס לנאשם 2 (אשר נשא אקדח פעם אחת). בית המשפט גזר על שני הנאשמים עונש של 34 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

ת"פ (מחוזי חיפה) 66893-12-21 מדינת ישראל נ' עמאש (18.12.2022) - פסק דין אליו הפנתה המאשימה. שני הנאשמים הורשעו בעבירה של נשיאת נשק ותחמושת- רובה מסוג קרלו, מחסנית וכדורים. לנאשם 1 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות אלימות ורכוש. לנאשם 2 אין הרשעות קודמות. תסקירי שירות המבחן ביחס לשני הנאשמים - שליליים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם של 30 - 42 חודשי מאסר בפועל, וגזר על נאשם 1 - 34 חודשי מאסר ועל נאשם 2 - 30 חודשי מאסר.

ת"פ (מחוזי חיפה) 17376-05-20 מדינת ישראל נ' חליל (10.3.2021) - פסק דין אליו הפנה הסנגור. הנאשם 1 הורשע על סמך הודאתו, בביצוע עבירות בנשק (נשיאה והובלה). מעובדות כתב האישום עולה, כי הנאשם ושניים נוספים נשאו ברכבו של הנאשם שני תתי מקלע מאולתרים מסוג קרלו, אותם החביאו בצוותא חדא, בנוסף לשקית עם 23 כדורים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין 12 - 30 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

עד כאן סקירת הפסיקה.

25. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש ליתן הדעת על כי מדובר בכלי נשק אחד, וכי מדובר באקדח. נסיבה נוספת לקולא, היא משך נשיאת האקדח על ידי הנאשם כפי שנטען על ידי בא כוחו. זאת ועוד, כתב האישום לא כלל רקע לנשיאה של הנשק על ידי הנאשם. גם פוטנציאל הנזק - אף כי רב הוא, לא התממש בסופו של דבר, שעה שהנאשם השליך את הנשק ובהמשך הנשק נתפס על ידי המשטרה.
- בצד זאת, יש להביא בחשבון את הנזק ההרסני, כאמור לעיל, אשר עלול היה להתרחש. בהקשר זה ראוי לציין, כי היות האקדח מוכן לפעולה, כשהוא טעון במחסנית עם כדורים, ובהינתן שהנאשם נשא עמו את הנשק כשהוא מצוי בשכונת מגורים, מעלה באחת את הסיכון שמא יארע שימוש בנשק. על אלו יש להוסיף עוד את דרך הילוכו של הנאשם, אשר ביקש להימלט מידי השוטרים, ואגב כך השליך את הנשק בכוונה להפריע לשוטרים במילוי תפקידם.
26. עניין נוסף שיש ליתן עליו את הדעת, הוא העונש המזערי למבצעי עבירות נשק, אשר נקבע כהוראת שעה במסגרת חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח 2938, ושנכנס לתוקף ימים ספורים עובר לביצוע העבירה על ידי הנאשם. לפי תיקון זה, בעבירות נשק מסוימות, שענייננו נמנה עמן, ככלל לא יפחת העונש מרבע מן העונש המרבי שנקבע לצד אותה עבירה. כך נקבע, בין היתר, "נוכח התפשטות ההתחמשות של קבוצות גדולות באוכלוסייה בנשק בלתי חוקי, ייחודיות התופעה והשלכותיה החמורות, ובפרט המחיר שהיא גובה בחיי אדם..." (ראו דברי ההסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 142 - הוראת שעה) (עונש מזערי על החזקת נשק בלא רשות על פי דין), התשפ"א-2021, ה"ח הכנסת 872).
27. על רקע נסיבות ביצוע העבירה (במיוחד אופי ומשך הנשיאה), הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, וכן בשים לב למדיניות הענישה הנהוגה, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נע בין 26 לבין 48 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.
28. חרף קביעת מתחם כאמור, מצאתי במקרה דנן, כי יש מקום משיקולי שיקום לסטות מהמתחם שנקבע וזאת לקולא, באופן שמעבר לתקופה בה שהה הנאשם במעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, יושת על הנאשם עונש אשר יעמוד על 9 חודשי מאסר בפועל אשר ירצו בעבודות שירות. בשורות הבאות אסביר מסקנה זו, אך אציין כבר עתה, כי בשים לב לתקופה בה שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריח עד לתום ההליכים, מיום 18.12.2021 ועד 25.7.2022, הרי שהסטייה מן המתחם היא סטייה מידתית, של מספר חודשים בודדים, אשר עולה בקנה אחד עם הליך השיקום אותו עבר הנאשם כפי שהוסבר לעיל וכפי שיפורט להלן.
- העונש המתאים לנאשם
29. כאמור, לאחר שבית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם, עליו לפנות לקביעת העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שנקבע (ככל שאינו רואה מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרה). בכגון דא, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40א לחוק.

30. משקל נכבד בהקשר זה, יש לתת להודאת הנאשם במיוחס לו לאחר תיקון כתב האישום. הודאה זו של הנאשם, אינה של מה בכך, שכן נלוותה אליה חרטה וקבלת אחריות מלאה על מעשיו אף אם היא ניתנה בשלביו הכמעט סופיים של ההליך. הודאה זו גם חסכה זמן שיפוטי במידה מסוימת. יתרה מכך, הנאשם הביע צער וחרטה כנים ואמיתיים והדבר אף עולה מהתרשמותו הברורה והמפורשת של שירות המבחן. אף אני התרשמתי כי חרטתו כנה ואמיתית וכי השינוי שעבר מאז שוחרר ממעצרו ובגדרי ההליך המשפטי, הוא ביטוי להליך שיקומי מוצלח שאף יתמיד בו.
31. לנאשם אין היסטוריה עבריינית. עסקינן בנאשם נטול הרשעות כלל וזוהי הסתבכותו הראשונה בכגון דא. עובדה זו, יש בה משום שיקול נוסף לקולא ואף שיקול משמעותי, שכן שעה שעסקינן בנאשם שהוא בן 28 שנים, יש בכך כדי להעיד על אורח חיים נורמטיבי נטול עשייה פלילית, על כל המשתמע מכך. אף משפחתו המורחבת של הנאשם היא משפחה נורמטיבית.
- גם הנסיבות האישיות האחרות, יש בהן כדי להוות שיקול לקולא. הן העובדה כי מדובר באדם אשר מפרנס את עצמו, את רעייתו הטרייה, ועוזר לפרנסת משפחתו. הפגיעה של ההליך המשפטי בנאשם הייתה משמעותית נוכח מעצרו ומשלא עבד זמן לא מבוטל. בכגון דא, הטלת תקופת מאסר נוספת על הנאשם תביא לפגיעה ממשית עוד יותר בו ובסובבים אותו, לרבות בתינוק שיוולד לו ולרעייתו.
32. כל השיקולים הנ"ל, בבחינת נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, וככל ולא היו מונחים לפניי אינדיקציות שיקומיות והליך שיקומי ממשי (שיש בהם להצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם), היו מביאים בהכרח לכך, כי עונשו של הנאשם ימוקם ברף התחתון של המתחם שנקבע.
33. אולם, כאמור, מלאכת גזירת הדין אינה אמורה להיעצר כאן, וזאת בשים לב לכברת הדרך השיקומית אותה עשה הנאשם ואשר מצדיקה בענייננו סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם. ודוק, וכפי שציינתי לעיל, הרי שעסקינן בסטייה שאינה גדולה, שכן אילו הושתה על הנאשם תקופת מאסר בפועל ברף התחתון של המתחם, קרי- 26 חודשי מאסר, הרי שממנה היה מקום לנכות את התקופה בה שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריה במסגרת מעצר עד תום ההליכים, כמפורט לעיל. תקופת המאסר בפועל, שהיה נדרש הנאשם לשאת אפוא, הינה מספר חודשים מעל התקופה הכוללת של המאסר בעבודות שירות יחד עם המעצר עד תום ההליכים.
34. בעניין זה של סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם, וכפי שנקבע בסעיף 40ד(א) לחוק, היה ומצא בית המשפט כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם", רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם שקבע. בפסיקת בית המשפט העליון לא נקבעה רשימה ממצה של שיקולים בבחינת סיכוי של ממש לשיקום. בין יתר השיקולים נמנו אלו הבאים: המוטיבציה להשתקם, קיומו של הליך גמילה מהתמכרות, השתלבות בהליך טיפולי בהצלחה, שינוי מהותי בהתנהגות ובדרך החשיבה, וכן הבעת חרטה כנה בנוגע לביצוע המעשים והבעת אמפתיה כלפי נפגע העבירה (ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל, סעיף 24 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארז (18.4.2018)).

עוד ובהמשך פסק הדין בעניין קרנדל נקבע, כי "עם זאת, ומבלי לקבוע מסמרות, ניתן לציין ששילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על 'סיכוי של ממש לשיקום' כלשונו של סעיף 40ד(א). דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי..." (שם, פסקה 25). ההדגשות - במקור.

35. דברים אלה כוחם יפה גם לענייננו. זאת, בשים לב לתהליך אותו עבר הנאשם, וכפי שפורט בהרחבה בתסקיר שירות המבחן. נזכיר רק את הקביעה המפורשת של שירות המבחן, כי להתרשמותם הנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו תוך שהצליח לזהות את דפוסי התנהגותו שהובילו לביצוע העבירה. הוא ביטא צער על מעשיו והצליח לגלות תובנות באשר להשלכותיהם. לדבריו, במהלך התקופה בה שהה במעצר עד תום ההליכים, ערך חשיבה מעמיקה והפנים כי אין זו הדרך המאפיינת את אישיותו ואורחות חייו. פועל יוצא מכך, הוא ניתוק קשריו עם חברים בעלי השפעה שלילית מאז שחרורו ממעצר והתמקדותו בשיקום העסק, במשפחתו ובלידה הקרובה. הנאשם ביטא רצון להמשיך ולנהל אורח חיים תקין ללא מעורבות בפלילים, וכן רצון להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן, במטרה להבין לעומק את התנהלותו בביצוע העבירה, כמו כן ללמוד לזהות מוקדי סיכון עתידיים.

העדר עבר פלילי של הנאשם, והתפתחותו במשפחה בעלת ערכים ונורמות חברתיות כנות, נותנים חיזוק להערכת הסיכון הנמוכה מטעם שירות המבחן. כך גם האחריות המשפחתית הנלווית בעקבות נישואיו של הנאשם והלידה הקרובה, מהווים עבורו גורם משמעותי להפחתת הסיכון להישנות עבירות בעתיד. בסופו של יום, הגיע שירות המבחן למסקנה כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד נמוכה וברמת חומרה נמוכה. שירות המבחן התרשם עוד כי שילובו של הנאשם בקבוצה טיפולית במסגרת השירות, תסייע לו לבחון את דפוסי התנהלותו, אישיותו וחשיבותו אשר הובילו אותו לביצוע העבירה, לרכוש כלים להתמודדות תקינה עם קשיים רגשיים בכלל ולחץ חברתי בפרט וכן לפתח יכולות לזהות מוקדי סיכון עתידיים. לא זו אף זו, שירות המבחן סבור כי הטלת ענישה קונקרטית בדרך של מאסר בין כותלי בית הסוהר, "עלולה להוביל לרגסיה בתפקודו ובמצבו הרגשי, לפגוע ביכולתו לפרנס את משפחתו ולהקשות על השתלבותו בהליך טיפולי ארוך טווח".

אשר על כן ונוכח שיתוף הפעולה של הנאשם עם גורמי הטיפול, ומבלי להתעלם מחומרת העבירה, ולצד תקופת המעצר בה היה נתון, המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם במבחן למשך 18 חודשים, במהלכם ישולב בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן, וכן להטיל עליו מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס. להערכת שירות המבחן, "ענישה מסוג זה יש בה כדי להפגישו ולעמת אותו עם מעשיו והשלכותיהם".

36. ער אני לעובדה כי עסקינן בעבירות נשק וכי ככלל יש להעדיף שיקולי גמול והרתעה על פני שיקולי שיקום. כך נקבע בשורה ארוכה של פסקי דין, כולל בעניין פלוני אותו הזכרתי לעיל ואליו התייחסה ב"כ המאשימה בטיעוניה לפניי. אולם, מלאכת הענישה וגזירת הדין היא לעולם אינדיבידואלית ונעוצה בנסיבותיו הייחודיות של כל מקרה ומקרה. שוכנעתי, כי נסיבות ענייננו הן נסיבות חריגות שמצדיקות סטייה מהמתחם אף שמדובר בעבירות נשק.

המוטיבציה של הנאשם דנן להשתקם, ההליך המוצלח אותו עבר ובו הוא מבקש להתמיד, הבעת החרטה הכנה ונטילת האחריות המלאה, כל אלה מצביעים על סיכוי של ממש לשיקום כלשונו של סעיף 40ד(א) לחוק. היות הנאשם נעדר עבר פלילי וגילו הצעיר יחסית, נותנים אף "משנה חיזוק" למסקנה זו, כלשונו של פסק הדין הנ"ל בעניין קרנדל. 37. על יסוד כל האמור, בשקלול הנתונים לקולא ולחומרא, ולאחר שאף מצאתי לסטות ממתחם העונש ההולם, הנני סבור כי יש לגזור על הנאשם את תקופת המאסר המקסימלית אותה ניתן לרצות בעבודות שירות, קרי- 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי כאמור. זאת, בנוסף להעמדתו של הנאשם במבחן, כהמלצת שירות המבחן, וכן בנוסף לענישה צופה פני עתיד וקנס מידתי. באופן זה, מכלול הענישה אשר ייגזר על הנאשם, יחד עם המעצר שריצה וההליך המשפטי כולו, יהוו גורם מרתיע מפני הישנות מקרים כגון דא.

סוף דבר

38. השורה התחתונה מכל האמור היא, שאני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. תשעה (9) חודשי מאסר בפועל.

מאסר זה ירצה בעבודות שירות, בהתאם לקביעת הממונה על עבודות שירות, בעיריית מעלות תרשיחא. מועד תחילת ריצוי עבודות השירות הינו ביום 14.10.2024

ב. עשרה (10) חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג פשע ויורשע בגינה.

ג. שישה (6) חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג עוון ויורשע בגינה.

ד. אני מטיל על הנאשם צו מבחן למשך 18 חודשים בפיקוח שירות המבחן.

במסגרת צו המבחן ישולב הנאשם בקבוצה טיפולית ובהליכים אחרים עליהם יחליט שירות המבחן. הנאשם מוזהר בזאת כי אם לא יעמוד בתנאי צו המבחן או יבצע עבירה נוספת בתקופת המבחן, עלול להיות צפוי להפקעת הצו ולגזירת דינו מחדש.

ה. נוכח התקופה הארוכה בה שהה הנאשם במעצר עד תום ההליכים, ובהמשך במעצר באיזוק אלקטרוני, ובשים לב לתקופת המאסר לריצוי בעבודות שירות שהוטלה עליו, מצאתי להשית על הנאשם קנס מידתי בסך 2,000 ₪.

ו. לתשומת לב הנאשם, כי במועד שנקבע לתחילת ריצוי עבודות השירות עליו להתייצב לצורך קליטה והצבה במשרדי הממונה על עבודות שירות, ביחידת ברקאי, שלוחת צפון-סמוך לבית סוהר מגידו, וזאת בשעה 08:00.

עוד מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה ועל פי הנחיות החוק והממונה, כאשר כל חריגה מכללים אלו עלולה להביא להפסקת ריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות ונשיאת יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ח אלול תשפ"ד, 01 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.